

[Trafikministeren]

steren ikke på nogen måde har forholdt Tinget nogen form for oplysning. Jeg har ladet mig fortælle, at en sådan påstand har været ude, men der er ikke på nogen måde hold i påstanden om, at trafikministeren har forholdt Tinget oplysninger.

Formanden:

Fru Dorte Bennedsen for en sidste kort bemærkning.

(Kort bemærkning).

Dorte Bennedsen (S):

Til ministerens sidste bemærkning skal jeg kun sige, at jeg ikke fra denne talerstol har udtalt mig om, hvorvidt ministeren har tilbageholdt oplysninger eller ej.

Det var nu ikke det, der bragte mig på talerstolen, men derimod hr. Bilgrav-Nielsen. Jeg kan blot oplyse – og det kan hr. Bilgrav-Nielsen ikke vide, da han ikke er medlem af Miljøudvalget – at det pågældende spørgsmål er stillet i Miljøudvalget, hvor vi har bedt om en miljømæssig vurdering af en boret tunnel hele vejen, både under Østerrenden og Vesterrenden, set i relation til de miljømæssige virkninger af den model, som loven foreskriver.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslagets overgang til anden (sidste) behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Udvalget om Offentlige Arbejder. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

6) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 49:

Forslag til folketingsbeslutning om en frivillig sabbatordning.

Af Tommy Dinesen (SF) m.fl.
(Fremsat 25/11 87).

Forslaget sattes til forhandling.

*Forhandling***Arbejdsministeren (Henning Dyremose):**

SF genfremsætter her et forslag til folketingsbeslutning om en frivillig sabbatordning, og det er da tilladt, men det er vel rimelig sandsynligt, at det ikke vil føre til særlig meget nyt.

Den ordning, man foreslår, indebærer, at lønmodtagere får ret til frihed i 1 år, dog kun én gang hvert 7. år, med gældende sats for arbejdsledeshedsdagpenge.

Regeringens holdning til forslaget har ikke ændret sig, siden vi behandlede forslaget her i Folketinget første gang – jeg tror, det var i 1984. Den grundlæggende holdning til forslaget er fortsat, at regulering af lønmodtagernes løn- og arbejdsvilkår helst skal klares af arbejdsmarkedets parter og ikke fastlægges i lovsform.

Nu har der jo været lejlighed for arbejdsmarkedets parter til i mellemtiden at tage spørgsmålet op ved overenskomstforhandlinger, men spørgsmålet har åbenbart ikke været væsentligt nok for parterne, og jeg synes, det ville være tvivlsomt, hvis Folketing og regering nogle få måneder – i hvert fald mindre end 1 år – efter indgåelsen af de nye overenskomster regulerede arbejdsforholdene med lovgivning.

Jeg har noteret mig, at SF i bemærkningerne til beslutningsforslaget gør opmærksom på, at to af regeringens ministre i en kronik i Politiken i sommeren 1987 har skrevet, at en sabbatordning vil være en fordel især for børnefamilier. Det er hele regeringen enig i, men det rokker heller ikke ved hele regeringens opfattelse af, at det er et spørgsmål, som skal løses af parterne på arbejdsmarkedet og ikke af Folketinget.

Hertil kommer, at forslaget indebærer offentlig finansiering. Regeringen er godt klar over, at SF ikke tager finansieringsspørgsmålet så tungt, men det gør regeringen, så også af økonomiske grunde må vi sige nej til forslaget.

Vi tager ligeledes afstand fra den del af forslaget, der indebærer pligt for arbejdsgiverne til genbesættelse af stillinger, der bliver ledige som følge af forslaget, ligesom regeringen ikke finder, at der bør indføres lovmæssig pligt for en arbejdsgiver til at genansætte en lønmodtager, der har benyttet sig af en så langvarig orlovsordning som den, der her er tale om.